

Michael Stephen Schiro
CURRICULUM THEORY:
Conflicting Visions and Enduring Concerns
Sage Publishing
Boston, 2007.

Priredila: Karla Špiranec

Gotovo sto godina prosvjetitelji su ratovali oko prirode američkog kurikuluma. Postoje četiri vizije koje bi se trebale provlačiti kroz taj kurikulum. One se temelje na četiri ideologije koje zagovaraju različite svrhe školovanja i načine kako te svrhe ostvariti. U ovoj knjizi te su vizije nazvane ideologija učenog akademika, ideologija društvene učinkovitosti, ideologija usmjerena na učenika i ideologija društvene rekonstrukcije.

Ideologija Učenog akademika za znanje smatra kako treba imati prirodne didaktičke metode i načine razmišljanja koji odgovaraju intelektualnim tradicijama određene akademske discipline. Učenje vide kao aktivni proces koji se gleda više s gledišta učitelja, nego s učenika. Djeca su novi članovi u hijerarhiji akademske disciplina. Podučavanje vide kao funkciju njihove discipline, odgovornu za poticanje novih ljudi u njihovu disciplinu putem prenošenja znanja. Znanje mjere objektivnim statističkim instrumentima koji mjere koliko učenici mogu ponoviti ono što im je prenijeto. Cilj ideologije Društvene učinkovitosti je što ekonomičnije i uspešnije napraviti zadatak za klijenta, koji je uglavnom društvo. Oni vjeruju da kurikulum treba dati sposobnosti. Gledaju na djetinjstvo kao početak učenja koje ima značenje jer vodi u odrasli život. Smatraju da je učitelj odgovoran za djecu koja susreću učenje i materijale koji su određeni kurikulumom. Evaluacija se odvija na način da postoji samo binarni sustav, odnosno samo prolazak ili pad. Cilj ideologije Usmjerene na učenika je da simulira rast ljudi tako da dizajniraju iskustva iz kojih ljudi mogu učiti. Za njih znanje treba imati formu osobnih značenja. Učenje je produkt rasta tijekom kojeg učenici uče kroz kreativnu samo ekspresiju koja je rezultat interakcije s okruženjem. Učitelji su viđeni kao agenci svojeg rasta i stvaranja svog značaja te su pomoćnici djetetovom rastu. Svrha evaluacije je isključivo u korist osobe ili kurikuluma, kako bi provjerili sami sebe. Cilj Društvene rekonstrukcije je da se uklone nepoželjni aspekti kulture. Njihov kurikulum ima formu koja sadrži i istinu i vrijednost, inteligenciju i moral. Učenje za njih znači da je dijete uključeno u način gledanja na događaje u njihovom okruženju kroz inteligenciju koja je okrenuta prema društvu. Imaju holistički i subjektivni način u evaluaciji s obzirom na socijalne okolnosti. Knjiga se preporuča za čitanje svakom pedagogu i učitelju jer se iz ove knjige može naučiti puno o raznim vrstama kurikuluma koje se mogu primijeniti na naše gimnazije i strukovne škole.